

NATJEČAJ ZA DJEĆU KARTU 2001.

Nagradu Barbare Petchenik utemeljilo je 1993. godine Međunarodno kartografsko društvo (International Cartographic Association – ICA) u znak sjećanja na svoju potpredsjednicu. Nagrada se odnosi na jedno od njezinih područja zanimaњa, karte za djecu.

Dvadeset karata prikazanih 1993. u Kölnu uključeno je u CD-ROM nazvan "My City", koji je prikazan na Svjetskom skupu o društvenom razvoju u Kopenhagenu u ožujku 1995. i na Skupu žena u Pekingu u rujnu 1995. Na poticaj UNICEF-a i ICA-e, 18 karata iz natječaja 1993. i 1995. prikazano je na obrazovnom posteru "Djeca crtaju svijet" (Children Draw the World).

Svi radovi s prethodnih međunarodnih izložbi čuvaju se u knjižnici Sveučilišta Carleton (Carleton University Map Library) u Ottawi, Kanada, i može im se pristupiti s pomoću elektronskoga kataloga knjižnice, odnosno adrese:

<http://www.library.carleton.ca/madgic/maps/children>

Hrvatska je sudjelovala na izložbama u Barceloni 1995., Stockholm 1997. i Ottawi 1999. Rad *Once is not Enough – Recycle* Marinka Cirkvenića uvršten je u poster UNICEF-a "Djeca crtaju svijet", a rad *Compass Card* Anite Matković proglašen je jednim od pobjednika u Stockholm. Sljedeća međunarodna izložba dječjih radova na temu karte svijeta održat će se od 6. do 10. kolovoza 2001. u Pekingu u Kini, u sklopu 20. međunarodne kartografske konferencije.

Upute za natječaj Barbare Petchenik za 2001.:

- Svrha je natjecanja promidžba dječjih kreativnih prikaza njihova svijeta, poboljšanje njihovih kartografskih spoznaja i svijesti o potrebi očuvanja okoliša.
- Dodjelit će se pet do petnaest nagrada, ne više od jedne za pojedinu državu, po jedna za svaki kontinent s barem po jednom nagradom za svaku od tri starosne dobi: ispod 9 godina, između 9 i 12 godina i iznad 12 godina.
- Povjerenstvo za nagrade izabrat će Izvršni odbor ICA-e prije konferencije što će se održati u Pekingu 2001. godine.
- Svakoj državi članici savjetuje se da imenuje koordinatora koji će obaviti natjecanje na državnoj razini.
- Nacionalno povjerenstvo koje podnosi izabrane radove tajniku ICA-e mora osigurati da na poledini svake karte bude naslov također i na jednom od službenih jezika Međunarodnoga kartografskog društva, francuskom ili engleskom.
- Bilo bi dobro da države sudionice prikupljaju i čuvaju karte za kasnija istraživanja. Pozvane su da izvijeste o uporabi prikupljenih crteža, da procijene postupak prikupljanja i daju sugestije Izvršnom odboru ICA-e pri sastavljanju uputa i pravila za natječaj 2003. godine.
- Nacionalno povjerenstvo odgovorno je za uručivanje diploma ICA-e.

Pravila za natječaj Barbare Petchenik za 2001.:

- Članice ICA-e prikupit će karte djece mlade od 16 godina na temu "Karta svijeta". Svako nacionalno povjerenstvo izabrat će najviše 5 crteža u skladu s vlastitim kriterijima, kao što su sadržaj, starosne skupine itd.
- Najveća je veličina crteža A3 (42 cm × 29,7 cm). Poželjno je da crteži budu u boji i bolje je da prikazuju cijeli svijet nego samo njegov dio.
- Svaki crtež treba imati naslov, ime i starost autora, adresu škole i državu autora: svi ti podaci moraju biti napisani na naljepnici sa stražnje strane crteža.
- Karte koje izabere nacionalno povjerenstvo treba poslati generalnom sekretaru ICA-e najkasnije do 15. lipnja 2001. One će biti izložene za vrijeme 20. međunarodne kartografske konferencije u Pekingu, od 6. do 10. kolovoza 2001.
- Pobjednički radovi ponudit će se UNICEF-ovu međunarodnom umjetničkom povjerenstvu kao prijedlozi za čestitke, a može ih upotrijebiti i ICA. Svaki se sudionik slaže da njegov/njezin crtež može reproducirati ICA, UNICEF ili drugi, bez konzultacije ili autorskih prava na naknadu.
- Svako izvorno djelo koje bude izabran za čestitku mora moći podnijeti odgovarajuće smanjenje u veličini.

Prikupljanje dječjih crteža u Hrvatskoj provodi Sekcija za kartografiju Hrvatskoga geodetskog društva. Pozivamo sve zainteresirane da se uključe u natječaj za najbolju dječju kartu svijeta 2001. i da radove izradene prema gornjim uputama pošalju najkasnije do 15. svibnja 2001. na adresu koordinatora: doc. dr. sc. Stanislav Frangeš, Geodetski fakultet, 10000 Zagreb, Kačićeva 26, tel.: 45 61 222/339, faks: 48 28 081, e-mail: sfranges@geodet.geof.hr.

Miljenko Lapaine

TEA DUPLANČIĆ LEDER, MAGISTRICA GEODEZIJE

Tea Duplančić Leder obranila je 17. veljače 2000. godine na Geodetskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu magisterski rad pod nazivom *Elektroničke karte u pomorskoj kartografiji*. Mentor je bio prof. dr. sc. Nedjeljko Frančula, a u povjerenstvima za ocjenu i obranu magisterskog rada bili su doc. dr. sc. Miljenko Lapaine, prof. dr. sc. Nedjeljko Frančula i dr. sc. Stanislav Frangeš.

Tea Duplančić Leder rođena je 21. rujna 1960. godine u Splitu. Osnovnu i srednju školu pohađala je u Splitu, a na Geodetskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu diplomirala 1986. obraćnom diplomskog rada iz sferne astronomije *Uspoređivanje točnosti računanja podataka za Sunce pomoću algoritama u "The Australian Surveyor" i u "Acta Geodaetica, Geophysica et Montanistica"*. Pripravnicički staž odradila je 1986. godine u Elektroprivredi Split, a zatim je pola godine radila u srednjoj građevinskoj školi "Ćiro Gamulin". Godine 1988. zaposnila se u Hidrografskom institutu, u kojem radi do danas. Od 1994. načelnica je Kartografskog odsjeka. Do sada je objavila tri rada.

Magisterski rad sadrži 132 stranice formata A4, popis kratica, popis slika, popis literature, sažetak na hrvatskom i engleskom jeziku te kratak autoričin životopis.

Rad je nakon kratkog uvoda podijeljen na osam poglavlja:

1. Uvod
2. Pomorska karta
3. Međunarodna hidrografska organizacija
4. Hidrografska djelatnost
5. Hidrografski informacijski sustav
6. Sustavi elektroničkih karata u pomorskoj navigaciji
7. Modeli elektroničke navigacijske karte
8. Zaključci

U poglavlju o pomorskoj karti autorica najprije definira pomorske karte, zatim daje njihovu podjelu i povjesni prikaz. Povijest pomorske kartografije dijeli na rano ili portulansko razdoblje, razdoblje hidrografske izmjere i razdoblje elektroničkih karata.

U poglavlju o Međunarodnoj hidrografskoj organizaciji opisana je njezina kratka povijest i način djelovanja.

Četvrto poglavlje bavi se hidrografskom djelatnošću, i to posebno hidrografskom izmjerom, oceanografskim mjerjenjima, kartografskom djelatnošću i hidrografskom djelatnošću u službi sigurnosti plovidbe.

Peto poglavlje opisuje hidrografski informacijski sustav HIDRIS, a šesto daje pregled različitih sustava elektroničkih karata u pomorskoj navigaciji. Tu se autorica također osvrće na problem osuvremenjivanja takvih karata i na problem njihove standardizacije.